

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ІННОВАЦІЇ

МАТЕРІАЛИ

VII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

(Суми, 16–17 березня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ КАЗКИ

Коваленко І. Ю.

(Сумський державний університет)

Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Баранова С. В

Спадщина англійської казкової традиції налічує велику кількість фольклору, народних жартів, незвичних пригод, неймовірних подій тощо. Англійська казка за час свого існування увібрала в себе всі особливості національної самосвідомості, народного духу та образу його мислення. Письменники-казкарі різних поколінь виховувалися саме на фольклорі, формуючи власне художнє сприйняття світу та стилі написання; головна роль у даному процесі належить саме англійським казкам.

Англійську казку як окремий літературний жанр розглядали такі вчені як Л. Г. Бабенко, В. А. Тигиріна, І. О. Голубовська, О. В. Корінь, О. М. Селіверстова, яка розглядала роль займенників. Класифікацією англійських каламбурів займалася О. С. Зубкова.

Жанр англійської казки не лише допомагає вивчати історію Англії, а й є вдалим інструментом для вивчення інших дисциплін. Завдяки образності, логічному сюжетові та різноманітності підходів до вивчення, казки стають надзвичайно популярними джерелами вивчення.

При лінгвістичному дослідженні тлумачення композиції як лінгвокогнітивної конструкції, до складу якої входить композиційно-змістова структура та вказує на художнє оформлення подій у творі, а також композиційно-смістова структура, яка інтерпретує зміст тексту [18, с. 152]. Кожен автор намагається створити текст із максимальним ефектом впливу на читача, який дуже часто досягається ритмікою та глибоким значенням паремій.

Серед аспектів вивчення увагу привертають займенники, артиклі, неологізми, кольоропозначення, каламбури та інші стилістичні прийоми. Значення займенника – це не правила ідентифікації денотата, а визначена характеристика, яка надається актанту ситуації. Дана ситуація не залежить від контексту і ситуації мови. Іншими словами, значення займенника задано системою мови і не є ситуаційно змінним. У денотативному плані основна особливість займенників полягає лише у відсутності постійного класу денотації, але не в тому, що вони передбачають відмінність в плані референтності чи нереферентності.

У контексті англійських казок артиклі відіграють значну роль: то виділяючи певного персонажа чи явище з поміж інших, то, навпаки, роблячи другоплановим тощо. Неозначений артикль (*a, an*) може вказувати на той факт, що слово позначає певного персонажа, явище чи предмет, не виокремлюючи їх з-поміж інших. Означений артикль *the* конкретизує предмет, персонажів тощо, підкреслюючи те, що дане явище є унікальним, відомим із контексту та згадуваним раніше.

Каламбур – це основа, яка створює «особливий» контекст, завдяки якому здійснюється принцип комунікативності та принцип розуміння. Варто також сказати, що він може вербалізуватися і просодично. Стилістичною метою каламбуру в публічній мові – створення комічного ефекту, зосередження уваги глядачів на певній проблемі [1, с. 140].

Термін «неологізм» вживається стосовно новоутворення на матеріалі мови, в повній відповідності з вже існуючими в мові словотвірними моделями слова чи словосполучення, які позначають нове, раніше не відоме, неіснуюче поняття, предмет, галузь науки, рід занять, професію тощо.

Кольоропозначення – це лінгвістичний термін, який групує та номінує кольори в окремий шар лексики. Кольоропозначення передає не лише наочний образ кольору, але й певні емотивно-експресивні відтінки. У англійських казках існують так типи «кольорових слів»:

1) Слова-кольори, які вказують на притаманні певним предметам, персонажам чи явищам ознаки.

2) Слова, які дають характеристику забарвлення конкретного явища, але не вказують на характер його кольорів.

Стилістичні прийоми у англійських казках використовуються для детального опису подій та локусів, аби читач міг повністю проникнутися сюжетом та стилем автора. Усі стилістичні прийоми, які використовує автор, мають одну мету – привернути увагу читача та висловити своє відношення до описуваного явища.

1. Селиверстова О. Н. Местоимения в языке и речи : монография / О. Н. Селиверстова. – Москва : изд-во «Наука», 2000. – 151 с.

2. Ушкалова М. В. К вопросу о классификации каламбура / М. В. Ушкалова // Учёные записки. – Курск : изд-во научного журнала Курского государственного университета, 2013. – С. 151-157.

3. Швачко С. А. Содержательно-структурные аспекты английских сказок и стихотворений: Методические рекомендации. Сумы: СГПИБ 1988. – 34 с.

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІР НОМІНАЦІЙ ПРІЗВИСЬК БАРАКА ОБАМИ

Коваль Т.

(Сумський державний університет)

Науковий керівник — канд. філол. наук, доцент Єгорова О. І.

Власні назви — це невід’ємна частина нашого життя у соціумі. Особливий інтерес нині викликають неофіційні особисті імена, зокрема прізвиська, що індивідуалізують та характеризують особу.

Прізвиська як складова ономастичної системи були і залишаються предметом дослідження вітчизняних та закордонних вчених (А. В. Цепкова, З. П. Нікуліна, І. В. Ляшенко, Дж. Морган, К. О’Ніл, Р. Харре, А. Мехраб’ян і М. Пірсі).

Т. В. Шмелєва, відомий російський філолог, визначає прізвисько як елемент неофіційного іменування людини, яке дається їй в рамках найчастіше вузького кола спілкування [1, с.32]. Проте, лінгвіст В. Брайт зазначає, що протягом життя людина може мати безліч неофіційних прізвиськ. Вони можуть використовуватися не лише родичами та близькими, а й бути доступними широкому загалу [2, с.670] Тим не менш, прізвиська не замінюють офіційне іменування.

На позначення прізвиська в англійськомовному просторі використовують метазнак “nickname”, а також іноді “byname” та “pseudonym”, які, проте, мають дещо інший відтінок значення.

Прізвиська як специфічна антропонімічна категорія є, на нашу думку, недостатньо вивченим явищем в ономастиці в аспекті їх лінгвістичної, функціонально-семантичної, соціальної та культурологічної профілізації. Таке положення зокрема пов’язане з неофіційністю їх онімного статусу, «доповнюючим» характером семантики в структурі номінативного поля денотата, а також динамікою змін їх функціонального буття.

Прізвиська є досить поширеними в політичному дискурсі. Вони виконують соціально-визрізняльну, номінативну, експресивну та оцінну функції, а також мають властивість створювати позитивний чи